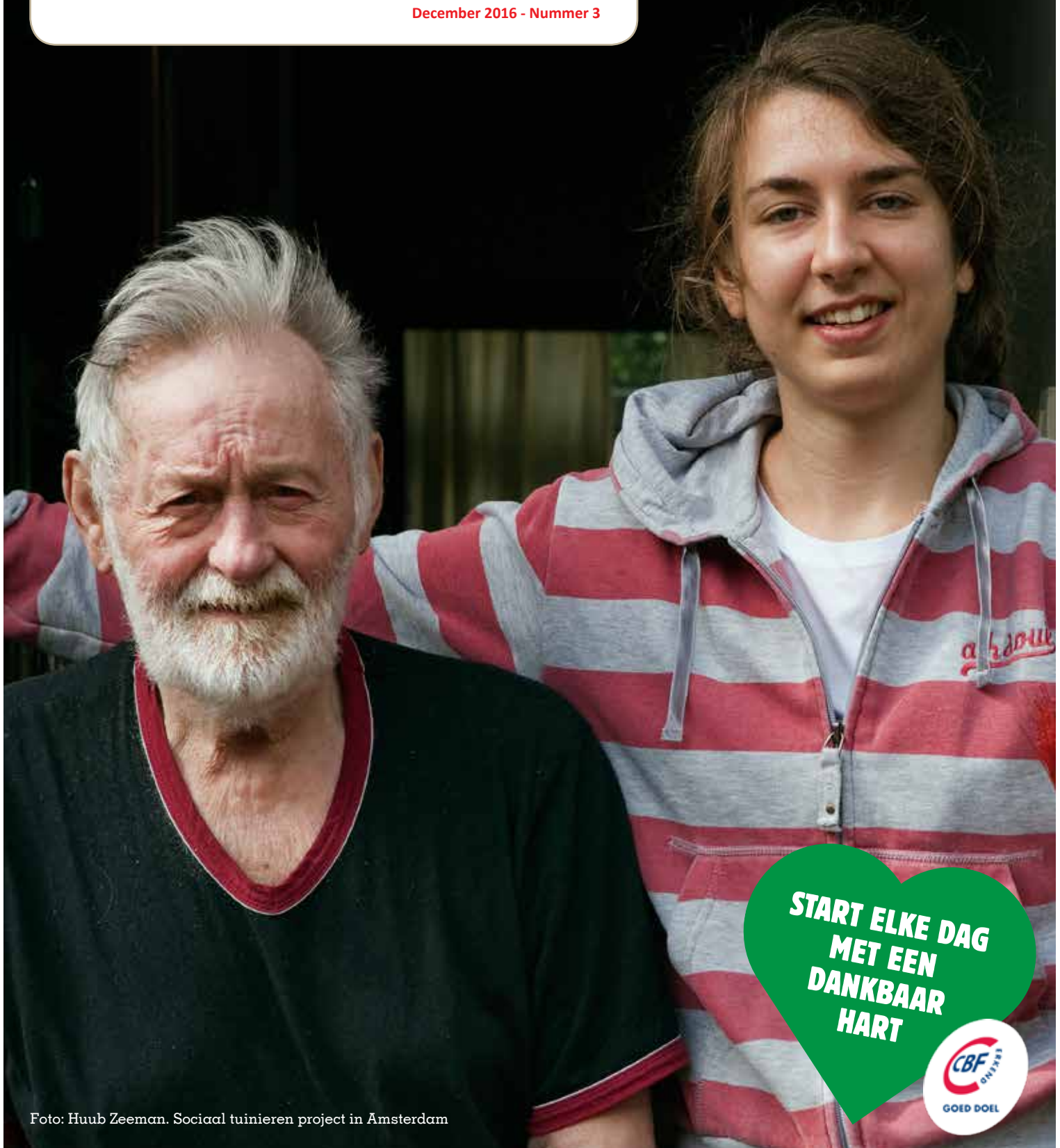

BOUW BERICHTEN

December 2016 - Nummer 3

I
cultural exchange

**START ELKE DAG
MET EEN
DANKBAAR
HART**

Foto: Huub Zeeman. Sociaal tuinieren project in Amsterdam

DANK-JE-WEL!!

Kerst is een tijd van reflectie en vooruitblikken. Een tijd van gezellig samenzijn in de donkere dagen en licht bieden. Dat is ook wat veel vrijwilligers elk jaar bieden: "licht in donkere tijden". Ze laten de mensen in de verre bestemmingen even de sleur van alledag vergeten en lekker genieten. Daarom is ons werk zo belangrijk. Graag willen wij iedereen hartelijk bedanken voor hun inzet en tijd voor het werk voor de Internationale Bouworde.

Behalve de vrijwilligers die door ons worden uitgezonden, zijn er ook vrijwilligers werkzaam op het bureau in Nijmegen. Ook deze vrijwilligers willen wij graag hartelijk bedanken! Met name meld ik hier Martien Maas, die zich jarenlang heeft ingezet voor de financiële administratie van IBO en nu naar Friesland verhuist. Bedankt Martien, we hebben veel aan je gehad en wensen je een mooie toekomst in Friesland. Op de oproep in de vorige Bouwberichten voor een nieuwe vrijwilliger op ons kantoor hebben veel mensen gereageerd. Zoveel zelfs dat we nu een groepje vrijwilligers hebben, dat we in drukke tijden kunnen inzetten. Geweldig!

Ook willen wij René Peters niet vergeten. Hij gaat een carrière in de landelijke politiek tegemoet en heeft daarom het bestuur van IBO verlaten. Bedankt René voor het werk voor de Bouworde en veel succes met je nieuwe job. We gaan vast nog veel van je horen!

Verder willen wij al onze donateurs hartelijk danken voor hun bijdragen in het afgelopen jaar. Dankzij hun niet aflatende steun kan IBO ondersteuning bieden aan alle projecten. Namens hen hartelijk dank!

Heel fijn dat ook zoveel mensen hebben gereageerd op onze oproep voor het jubileumjaar 2017. Er zijn veel ideeën aangedragen om deze mijlpaal te vieren. We hebben inmiddels mooie plannen. Zo is er op zaterdag 20 mei een Jubileumklusdag in Nijmegen. Deze organiseren we in samenwerking met St. Present Nijmegen. Iedereen is hiervoor van harte uitgenodigd! We zien erg uit naar dit bijzondere jaar. In de volgende bouwberichten zullen we hier meer over vertellen.

Er is veel om dankbaar voor te zijn in het afgelopen jaar. Heel fijne feestdagen en een fantastisch begin voor het nieuwe jaar toegewenst aan iedereen. Met jullie hulp in de vorm van donaties en/of vrijwilligerswerk kunnen we voorlopig ons werk voortzetten en zien we uit naar 2017, ons jubileumjaar!

LEONIE VAN DE VEN, voorzitter IBO-Nederland

OPROEP: KLUS MEE OP ONZE JUBILEUMKLUSDAG IN NIJMEGEN!

In 2017 bestaat IBO-Nederland precies 60 jaar. De Nederlandse tak van de Internationale Bouworde werd in 1957 opgericht als zusterorganisatie van de Vlaamse Bouworde, die in 1953 het licht zag. Pater Werenfried van Straaten verzamelde in dat jaar voor het eerst enkele groepen jonge vrijwilligers om in Duitsland huizen te bouwen voor Duitse vluchtelingen. Ook nu nog zetten vele vrijwilligers zich via IBO belangeloos in voor een ander; komend jaar dus al 60 jaar! Dat willen we natuurlijk vieren met zoveel mogelijk (oud-)vrijwilligers.

Jubileumproject

Wij organiseren daarom op 20 mei 2017 een jubileumproject: we zoeken voor deze dag 60 vrijwilligers, jong en oud, om te vieren dat IBO-Nederland 60 jaar bestaat! Deze dag gaan we met zijn allen aan de slag om een ander te helpen. In samenwerking met Stichting Present Nijmegen organiseren we een ééndaags project in een krachtwijk. Je gaat een paar uur aan het werk in bijvoorbeeld een verwaarloosde tuin van iemand die niet in staat is om het tuintje te onderhouden of je wordt ingezet bij het opknappen van een speeltuin of parkje in de buurt. Het doel is om samen te werken met en voor mensen die het nodig hebben. We besluiten de dag met een gezellige borrel of picknick.

Wie mee wil doen, mag dat natuurlijk al laten weten via info@ibo-nederland.org, onder vermelding van 'belangstelling jubileumproject'. Bellen naar 024 3226074 kan ook. Wij kijken ernaar uit!

WE HOREN GRAAG JOUW VRIJWILLIGERS-VERHAAL!

Volgend jaar bestaat IBO-Nederland 60 jaar. We willen hier graag uitgebreid bij stil staan in een extra dik Jubileumnummer van de Bouwberichten. IBO is er voor en door vrijwilligers. Daarom zijn we op zoek naar IBO-vrijwilligers die hun belevenissen van de afgelopen 60 jaar willen delen.

Dus: heb jij de liefde van je leven ontmoet op een IBO-project? Een ervaring opgedaan die je nooit meer zult vergeten? Of wil je graag vertellen over andere bijzondere, mooie, grappige of wie weet vreselijke IBO-momenten? Neem contact op met Henny Petter of Pascale Emons van het IBO-kantoor. Wij plannen dan graag een (telefonische) afspraak voor een kort interview. Bel (024)3226074, of mail naar info@ibo-nederland.org

DOUCHEN MET SFEERLICHT, DAGBOEKFRAGMENTEN UIT GEORGIË

MIRIAM MIERENMET, AUGUSTUS 2016

Voordat ik gisteravond ben begonnen met het schrijven van dit verhaal, heb ik lekker gedoucht. Ik vertel dit omdat de douche een weerspiegeling is van de locatie waar we verblijven. Ten eerste is de douche buiten. Hij bestaat uit niet meer dan twee grote pallets, enkele spijkers als haakjes en een blauw zeil eromheen. De mooie douchekop is echter niet verbonden met de waterleiding, simpelweg omdat deze er niet is. Een plastic ton op het nabijgelegen toilethuisje voorziet in de watervoorraad. Alleen met zon is het water, afkomstig uit de put, niet zo koud. 's Avonds moeten we het doen met een zaklamp en met een beetje geluk (zoals gisteravond) geeft het onweer nog wat extra sfeerverlichting.

Ik hoop dat ik jullie nu niet teveel schrik heb aangejaagd, want het is hier tot dusverre geweldig. Aardige mensen, heerlijk eten en leuk werk. De drie dagen die we nu hier zijn, hebben we al veel gedaan: een schuurtje met de glazen potten voor de appelsap en appelmoes van Sobissuri is uitgeruimd, de put is gerepareerd met beton, er is een groot gat gegraven voor de beerput, de vloer van een bijgebouw is vlak gemaakt zodat er straks beton gestort kan worden en natuurlijk is er ook al een verpot opengetrokken.

De organisatie van het werk was deze week rommelig en soms gaat het anders dan we in Nederland zouden doen. Zo is er in het gat onder het toiletgebouw beton gestort, terwijl het gebouw eigenlijk gesloopt zou moeten worden. Het schilderwerk mag niet worden voorbereid door middel van schuren en ontvetten, maar moet in één dikke laag erop gesmeerd worden. Ik doe lekker toch twee dunne lagen, zodat ik niet met druppels te maken heb. Gelukkig wordt dat geaccepteerd.

Behalve werken hebben we ook andere ervaringen opgedaan. Dinsdag eind van de middag werd voorgesteld om te gaan zwemmen, we moesten er een klein stukje voor rijden. Dat hebben we geweten. Met acht personen in de laadruimte van een busje op 20 cm brede bankjes hebben we 1,5 uur gereden, waarvan 1 uur op een hobbeldebobbelweg in de bergen, om op de bestemming erachter te komen dat er slechts twee warme eenpersoonszwavelbaden waren met een wachttijd van meer dan een uur. We zijn dus maar weer teruggereden.

Gisteren vielen we midden in een conferentie, gehouden in onze slaapzaal. Zo'n 40 personen uit Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland en natuurlijk Georgië kwamen bijeen om de financiën omtrent (micro)kredietverstrekking te bespreken. Op deze manier hebben we alles geleerd over de wijze waarop ons project, de boomgaard van Sobissuri, kan bestaan, evenals de goede organisatie die op de achtergrond meekijkt. Het was weer een mooie ervaring.

AANGESTOKEN!

Antoine de Haan las in de vorige Bouwberichten het verhaal van Jos Knipping en reageerde.

Wat leuk om het verslag te lezen van Jos Knipping over zijn Bouworde-ervaringen in de jaren zestig. In de jaren zeventig was Jos mijn docent Nederlands en hij vertelde met enige regelmaat ook over de Bouworde. Hij heeft mij aangestoken met zijn enthousiasme! In 1979 heb ik me aangemeld bij de Bouworde. Ik zocht de bestemming die het verst weg lag, want ik wilde graag iets van de wereld zien. Zo kwam ik op 19-jarige leeftijd terecht in Portugal, tweeënhalf dagreis van huis. Ik ontmoette de andere vrijwilligers op het station van Roosendaal en we reisden met de trein naar Viseu in Portugal, een eindeloze reis, zonder couchettes, dus we hingen een beetje op de banken en sliepen slecht.

Met zijn achten werkten we vier weken in het dorp Vila Nova de Paiva ten behoeve van een landbouwcoöperatie. Voor ons was er al een groep geweest die de fundering had aangelegd voor een grote schuur. Wij hebben de vloer geëgaliseerd en cement gestort. Na vier weken doorwerken, was er naar onze mening nog niet veel resultaat te zien. Tegen het eind van het bouwkamp werden echter pilaren geplaatst door het bouwbedrijf. Dat hielp geweldig! Opeens konden we de contouren van de schuur zien.

Het was een leuke tijd, met veel ervaringen die je niet elke dag meemaakt. Zo heb ik veel op de tractor gereden die onze groep ter beschikking had, hebben we geholpen bij het blussen van een bosbrand, maakten we een dorpsfeest mee met Maria Hemelvaart en deden we de was in de rivier Rio Paiva, net als de vrouwen uit het dorp. We sliepen met zijn allen op de beneden-

verdieping van een oud huis. Daar was één kraan en een hurktoilet; dat is ook een ervaring die je bijblijft! Onszelf wasten we ook in de rivier, want een douche was niet aanwezig. We namen dus elke dag na het werk een frisse duik.

Het mooie aan het bouwkamp vond ik dat je gedurende vier weken deel uitmaakt van de dorpsgemeenschap. Ik wilde graag leren hoe andere mensen leven en was geïnteresseerd in de taal en cultuur. Ik had een woordenboekje Portugees meegenomen en had op school Latijn geleerd. Zo kon ik, tot mijn grote genoegen, een beetje volgen wat de mensen zeiden.

In de weekends maakten we wel eens een uitstapje. We gingen een keer naar het strand in Aveiro en we zijn naar Porto geweest. Op de heenweg namen wij het openbaar vervoer en terug konden we mee met vrachtwagens van het bouwbedrijf.

De eerste zondag gingen we met de hele groep naar de kerk. Mensen uit het dorp hadden ons gevraagd om naar de mis te komen. Zelf ben ik meerdere zondagen gegaan, maar een groot deel van de groep hield het bij die ene keer. Binnen onze groep was dat geen probleem, vanuit Nederland waren we die individuele vrijheid gewend, alleen merkten we dat de lokale bevolking dit niet begreep. Nu is het 37 jaar later. Afgelopen zomer ben ik met mijn gezin naar Portugal gegaan, voor het eerst sinds het bouwkamp. De loods waaraan ik destijds heb meegebouwd, staat er nog. Op de gevel staat *Coöperativa Agrícola 'Alto Paiva'*. Binnen is een winkel gevestigd met allerlei landbouwbenodigdheden. Ik heb er een kleine sikkel gekocht, als souvenir.

Het was vreemd om de schuur terug te zien. We hebben hem gebouwd in het buitengebied van het dorp, maar tegenwoordig ligt de schuur ingeklemd tussen bebouwing en verrassend dicht bij het centrum. Ook deze keer heb ik een duik genomen in de rivier de Paiva. Daar waar wij vroeger uit pure noodzaak gingen zwemmen, is nu een recreatiegebied. De vrouwen hoeven niet meer in de rivier te wassen. Alleen de oude brug, die nog uit de Middeleeuwen stamt, is onveranderd gebleven.

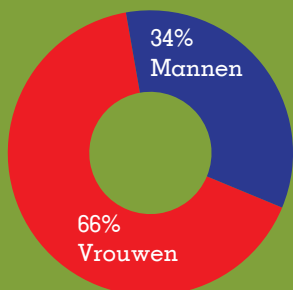
OVERZICHT VRIJWILLIGERSSEIZOEN 2016

Mede dankzij de financiële ondersteuning van onze donateurs, zijn er dit jaar zijn 158 Nederlandse vrijwilligers op projecten in het buitenland aan de slag gegaan. Hiernaast mochten we ook 36 internationale vrijwilligers verwelkomen op projecten georganiseerd door IBO-Nederland.

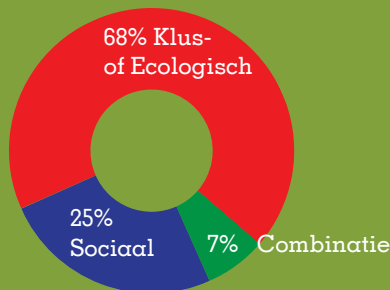
Van de 158 Nederlandse vrijwilligers zijn er 78 individueel gegaan, en 80 vrijwilligers zijn in vier groepen gegaan: studenten van studievereniging Djembé uit Utrecht en leerlingen van het Rudolf Steiner college in Rotterdam hebben geklust in het tehuis met kinderen met een beperking in Mikoszow, Polen. Studenten Pedagogiek van de Fontys Hogeschool hebben meegeholpen in een tehuis voor kinderen en straatjongeren in Marokko. Als laatste was er de groep jongeren die begeleid worden vanuit Partners in Zorg in Heesch. Zij hebben meegeklust op een project voor Roma jongeren in Roemenië.

Onze vrijwilliger beoordeelden hun project gemiddeld met een 7,8.

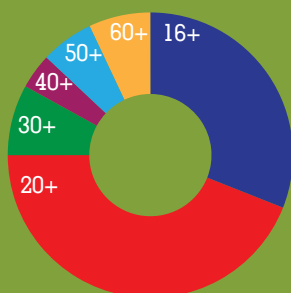
We zijn onze donateurs ontzettend dankbaar dat we zoveel mooie projecten kunnen ondersteunen, en veel vrijwilligers een andere blik op de wereld kunnen geven!

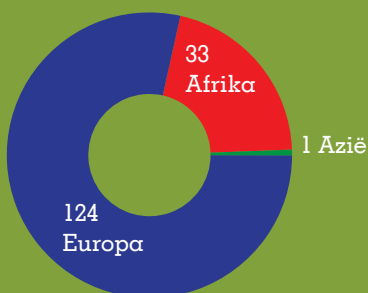
MANNEN / VROUWEN

VRIJWILLIGERS IN SOORT PROJECT

LEEFTIJD

VRIJWILLIGERS PER CONTINENT

HET ETEN WAS WEL EVEN WENNEN.

MEEST GEHOORDE UITSPRAKEN: DE TOP 5

Bij IBO vragen we alle vrijwilligers om na hun project een evaluatieformulier in te vullen: wat ging goed en wat kan beter? Met de informatie van de vrijwilligers kunnen wij met de projecten overleggen over het nut en de noodzaak van nieuwe inzet en kunnen wij de (toekomstige) vrijwilligers beter voorbereiden op hun project.

Deze keer hebben we een top-5 gemaakt van uitspraken die het meest werden gedaan bij de evaluatie.

1. Een onvergetelijke ervaring!
2. Wat een leuke, lieve mensen.
3. Het eten was wel even wennen.
4. Nodig voor dit project: meer vrijwilligers en meer materialen. Wat is er veel te doen.
5. Het was lastig dat we elkaars taal niet spraken, maar met handen en voeten was het toch leuk!

COLOFON

Dit blad is een uitgave van Stichting IBO-Nederland en wordt drie keer per jaar verstuurd aan belangstellenden en donateurs. De Stichting is lid van de Internationale Bouworde (IBO) en stelt zich ten doel vrijwilligers uit te zenden naar lokale projecten voor mensen die hulp behoeven, ongeacht hun nationaliteit, ras of levensbeschouwing. Stg. IBO-Nederland is geregistreerd bij de Kamer van Koophandel te Nijmegen onder nummer 4105227. Giften komen voor belastingaftrek in aanmerking. Ter zake van legaten is de stichting gerangschikt in de zin van art. 24, Successiewet 1956. De ontvangst van giften van €100,- of meer kunnen, indien gewenst, schriftelijk worden bevestigd.

Het bestuur wordt gevormd door:
Leonie van de Ven (voorzitter),
Lydia Verstraate en Paul Taris.

Stichting IBO-Nederland
St. Annastraat 174
6524 GT Nijmegen
tel.: 024-3226074
e-mail: info@ibo-nederland.org
website: www.ibo-nederland.org

Maak je gift over naar: NL27 INGB 0000 8607 00 t.n.v. Stg. Bouworde Nederland

ISBN 1568-3028